

ШУМЕНСКА

ВЕСТНИКЪ ЗА КУЛТУРЕНЪ И СТОПАНСКИ НАПРЕДЪКЪ НА ГР. ШУМЕНЪ И ОКОЛНОСТЪТА МУ

Редакторъ: Д. РАДЕВЪ

Излиза всѣки присѣственъ вторникъ и сѣбота
ГОДИШЕНЪ АБОНАМЕНТЪ 80 ЛВ. 6 МЕСЕЦА 50 ЛВ. 3 МЕСЕЦА 30 ЛВ.

ОБЯВИ: Търговски — 2 лв. кв. см. официални — 2 лв. кв. см.

Ред. и админ.—пл. „Ц. Борисъ“. Тел. 140.

176

брой

Год.

Демократизъмъ или авторитарностъ

Отъ времето на най-старитѣ още държави, Спарта, Атина и особено Римъ, формулата „демократическо управление“, при което народътъ упражнява своята власт и желание за управлението на държавата, е създадала общо убеждение, че вѣнъ отъ волята на народа не може да се нарежда и установява нито формата за държавното управление, нито функциитѣ и проявленията на последното.

Демократическото управление на държавитѣ презъ края на срѣднитѣ вѣкове се противопостави на старовѣковнитѣ форми за управлението на държавата, за да събори личното и неограничено управление на монарха (абсолютизъмъ), формулата на която бѣ: „всѣка власт е дадена отъ Бога.“

Така се събори кумирътъ на богопомазанитѣ монарси въ античното минало като единствени извори за властѣта и тирани на народитѣ си, каквито сѣ били римскитѣ монарси Неронъ, Калигула, френскитѣ Людовиковци, рускитѣ Петъръ (велики), Иванъ Грозни, Хамидъ (султанъ турски), безъ да се изброяватъ египетскитѣ фараони и множество азиатски самодържавници. Но и следъ като абсолютизмътъ въ държавното управление е билъ замѣстенъ съ демократизма въ господарствения животъ на Римъ около 3 столѣтия преди Рождество Христово като сѣ сравнявали тогавашни тритѣ главни форми за управление: монархизъмъ, демократия и аристократизъмъ, се дошло до заключението, че „демократическиятъ елементъ никакъ не е билъ особено силенъ“. Трибунството съ време се е обърнало въ оржие на знатнитѣ плебеи, на плебейската аристократия... Въ сѣщность монархическото начало си останало въ римското царство ненарушено, ако подъ това се разбира силата на правителството,

единството и настѣйчивостъта на изпълнителната властъ. Това начало най-ясно се изказвало въ онова пълновластие, което народътъ давалъ на своитѣ чиновници — казва проф. О. Мгеръ въ своята Всеобща история, томъ I, стр. 314, български преводъ.

Каква е поуката, следователно отъ историческото развитие на понятието „демократия“ за управление на народитѣ?

Всички свѣтовно учени по държавното право сѣ съгласни, че основата и правоизточникътъ за държавното управление е наредътъ. Но той, още съ създаването на първобитното общежитие, или съ господството въ семейството на дѣвака и на водителитѣ на по-културнитѣ отсетне народи, по силата на това, че не може масово и въ всѣки моментъ да се събира, да разисква и да решава по изникнали въпроси изъ областъта на уреждане поряднитѣ за правилень и спокоенъ животъ въ неговата на семейството, на рода или на племето му срѣда—принуденъ е билъ, да възлага всичкитѣ такива свои права на едно лице, изпълнало въ срѣдата му съ силна воля, храбростъ, справедливостъ и решителностъ да се застъпи за сигурността на хората, измежду които е произлѣзълъ.

И ето, че този издигналъ се въ дадено общежитие човѣкъ става неговъ водачъ, а това значи, че той представлява и изразява авторитета, т. е. качеството и способността да се налага на всички.

Въ последно време често се говори за „демократия“ и за „авторитарностъ“, издига се въ идеалъ първата и се хвърля въ презрение последната. Подъ това различие се разбира обикновено узурпирането правата на народа въ авторитарния режимъ, който не

Севлиево

Севлиево

с. Доброплодно
Провадийско

с. Страхилица
Шуменско

Вѣнчани

Г-ца Параскева Проинова

Г-нъ Хр. П. Сивковъ

Сливи за трасень и сладъкъ мармаладъ

безъ прибавка на захаръ;

Ябълки отъ най-ценнитѣ зимни сортове и др. плодове, ще намѣрите при агрономното бюро на Р. Поповъ — срѣщу пазаря до халитѣ у зда- нмето на Д-РЪ МЕДНИКАРОВЪ.

Цени най-износни

Побързайте да се снабдите!

е нищо друго, освенъ волята на издигналия се въ народнитѣ си срѣди човѣкъ (Сталинъ, Хитлеръ, Мусолини—въ сегашно време). И мнозина видни общественици, които сѣ били по-малки богове въ държавното управление, отколкото посоченитѣ три авторитари, често говорятъ за загиване на демократическото управление и на демокрацията, т. е. взѣта на народа, подъ удара на авторитарния (личень) режимъ.

На 15 окт. т. г. именитиятъ английски бившъ м-ръ на външнитѣ работи Идънъ въ една своя речъ въ Кардифъ е казалъ:

„Трѣбва да се изоставятъ класовитѣ и партийнитѣ различия въ едно върховно национално усилие (думата е за запазване престижа на Великобритания и на мира въ сегашни тревожни времена въ Европа). Наистина, невъзможно е да се съмняваме въ енергията и ентусиазма, отъ който сѣ въоду-

шевени авторитарнитѣ режими. Ако демокрациитѣ, вдъхновявайки се отъ своитѣ собствени методи, не могатъ да дадатъ доказателство за подобень ентусиазмъ, единство, решителностъ, както и готовностъ за жертви, какъ могатъ да се надѣватъ да живѣятъ въ модерния свѣтъ, който ги предизвиква“.

Предъ тази авторитетна преценка на единъ голѣмъ държавникъ за демокрацията и авторитаризма въ сегашни времена трѣбва всѣки, който не е демагогъ въ политическитѣ сфери, да погледне съ незамѣглени очи въ „модерния свѣтъ“ (спорець сѣрѣ Идънъ) и да отпаде почить на новосъздадения въ Европа авторитаренъ режимъ, като го пожелае и за отечеството си, безъ да руши сѣществуящитѣ държавни институции, създадени именно отъ демоса—народа, ако не иска да се кичи съ цѣтя, които сѣ вече повѣхнали въ времето, за което говори г. Идънъ.

Г. Николовъ

ДАРОВЕ ЗА ГОДЕНИЦИ

Пинами отъ бархети, дифтини и пуплини.

Нощници отъ пуплинъ и коприна.

КОМБИНИЗОНИ.

Най-голѣмъ изборъ на оригинални мжжски ризи, вратовръзки, чорапи и бѣльо.

Кончени рѣжавици, топлинки и др.

Вълнени платове за мжжски костюми --- цени фабрични.

при ГАНЧО ДЯНКОВЪ & СИНОВЕ

СТРАНИЦА НА НАШИТЕ МЛАДИ

Бълински за Гоголя

Отличителния характер на Гоголевите повести съставлява простотата на измисленото, народността, съвършенната житейска истина, оригиналността и комическото въодушевление, всекога побеждавало от дълбока скръб и униние. Причината на всички тия качества се заключава в едно: Гоголь е поет на действителния живот.

Какже какво впечатление произвежда върху вас всяка повест на Гоголя? Не ви ли заставя тя да говорите: „Какъ всичко това е просто, обикновено, естествено и вѣрно и същевременно тъй оригинално и ново!“ Не ви ли очудва и това, щото на самитъ васъ не е дошла тая идея въ главата, защото вие не сте могли да измислите тия лица, тъй често видѣни отъ васъ, и да ги оградите съ сжщитъ тия обстоятелства, тъй всѣкидневни тъй общи, тъй омръзнали на васъ въ живота, и тъй въ постоянната представа занимателни и очарователни? Ето първиятъ признакъ на истински художественото произведение! После, не се ли запознавате съ всеко лице на повѣстѣта му толкова скоро, като че ли отдавна го знаете и дълго сте живѣли наедно съ него? Не вѣрвате ли на думитъ, не сте ли готови да се закълнете, че разказаното отъ автора е истина, безъ никакъв примѣсъ отъ измислица? Коя е причината за всичко това? Тая, че тия произведения носятъ темата на истинския талантъ, тая, че тѣ сж създадени по неизмѣннитъ закони на творчеството. . . Това е реална поезия, поезия на живата действителност, тъй позната на насъ. Азъ не малко се удивлявахъ, както и други, че Гоголь е майсторъ да направи всичко отъ нищо, че той умѣе да заинтересова читателя съ дребни, нищожни подробности, понеже не виждамъ тукъ и никакво умѣние: то предполага разчетъ и работа, а дето има разчетъ и работа, тамъ нѣма творчество, тамъ всичко е лжливо и невѣрно, дори при най-грижливото копиране на действителността. И колкото е по-обикновено, по-пошло — тъй да се каже — съдържанието на повѣстѣта, която изведнажъ интересува читателя, толкова по-голямъ талантъ притежава автора. Когато посредственниятъ талантъ се заеме да рисува силни страсти, дълбоки характери, той може упорно да се напѣва, да наговори грѣмки монолози, да каже прекрасни работи, да измами читателя съ блѣскави откъли, красиви ромъ, съдържание, майсторски разказъ, цвѣтиста фразеология — плодъ на неговата начетеност, образование, умъ и житейски опитъ. Но заеме ли се да изобрази всѣкидневнитъ картини на живота, о, вѣрвайте за него ще бже каменна преграда и неговото вяло, хладно и безпашно съчинение ще ви умори съ прозявки. Но да ни застави да вземемъ живо участие въ свадата на Ив. Ивановича и Ив. Никиф, да ни разсмѣе до сълзи съ глупоститъ, нищожеството и уродливостта на тия живи пасквили на човѣчеството, ето удивителното; да ни застави после да пожалимъ тия идиоти, да ни застави да се раздвижимъ съ тѣхъ съ нѣкакво дълбоко тжно чувство, да ни застави да извикаме заедно съ него „Скучно е на този свѣтъ, господа!“ ето „божественото“ изкуство, което

Въздържателното дѣло при мжжката гимназия.

Първото годишно събрание започна подъ знака на едно шумно разискване. При обстоятелството че въздържателното движение имащо целъ да подготви въ отноше на човѣка по-вече благоразумие и толерантност, по-вече въздържане както на вреднитъ спиртни питиета и тютюнь, тъй и на човѣшката съвестъ, душевнитъ реакции, ние виждаме отъ страна на нѣкѣ неотговорни решения, които налагатъ името на едно безредие и неколегиалност. Презъ нашето събрание се проявиха като най-честни въздържатели съ десетки такива които ние знаемъ, че тѣ сж едни отъ най-големитъ и систематично поддържащи невъздържанието. Тѣ поддържаха желанието на известни личности, които седѣха предъ тѣхъ, но които нѣмагъ нищо общо съ нашето движение.

Въздържателното движение, наистина ще спечели много ако тия младежи бѣха трезвеници, готови да се откажатъ отъ опитътъ на миналото. Не само, че тѣ не сж такива и не се отказватъ, но продължаватъ да бждатъ съ цигара въ ржка, когато най-много парадисъ своитъ желания

Въздържателното движение пропагитира както трезвеността отъ тютюня, спир. питиета, нездравитъ инстинкти и подбуди, тъй и подобри отношение между хората, а най-главно: между своитъ членове, които сж отговорни предъ обществото съ своитъ примѣри и деяния.

Трезвеникъ

За посрѣщане и настаняване бжжанцитъ отъ покрайнинитъ на България презъ 1922 — 1926 год. Д-ръ Червенъ Кръстъ е изразходвало 16,311,533 лв. извънъ медицинската помощъ и грижитъ положени отъ милосерднитъ сестри.

се нарича творчество; ето художническия талантъ, за когото, дето е живота, тамъ е и поезията! Вземете почти всички повести на Гоголя; какъвъ е тѣхния отличителенъ характеръ? Каква е почти всяка една негова повѣстъ? — смѣшна комедия, която започва съ глупости и свършва съ сълзи и която най-сетне, се казва животъ. И такива сж всичкитъ му повѣсти: отначало сълзи отъ смѣхъ, после сълзи отъ тжга. Такъвъ е и нашия животъ: отначало сѣшно, после тжно! Колко поезия има въ това, колко философия колко истина! . . .

Преведе отъ руски: Блѣдъ

Запѣй, другарю!

Запѣй, другарю, въвъ тжмата,
великия и наши химнъ!
Запѣй! Хвърли ти свѣтлината,
да блѣсне тя катъ херувимъ!

Запѣй! Свѣтни на всички слѣпи,
че твърде, много сж тѣ днесъ!
Свѣтни! Запѣй имъ тѣзъ куплети
и тѣ да видятъ своята честъ.

Дан' дремятъ тѣ съсъ прахъ покрити,
че трудъ свещенъ ги вечъ зове,
Да скочатъ тѣ съ лица честити,
да грабнатъ чуковетъ тѣ!

Запѣй, другарю, въвъ тамата,
великия и наши химнъ!
Запѣй! Хвърли ти свѣтлината,
да блѣсне тя катъ херувимъ!

Каролинъ Кулевъ.

СУША

Нѣкога напуснахъ мълкомъ селото,
кжщитъ, и угаритъ сухи.
Въ угаритъ селяни невесели
сѣме хвърляха презъ ропотъ глухъ.

Селянитъ чакаха, следъ сушата,
буенъ дъждъ да напои земята;
да не дойдатъ гладни дни, размирни,
да не дойде приставтъ съсъ бирника.

Днесъ се връщамъ пакъ, и гледамъ въ нивитъ:
селяни навжсени срѣдъ тѣхъ,
погледъ моренъ впили сж въ небето тѣ,
и неволята имъ пакъ разбрахъ.

Нивитъ безъ капка дъждъ сж растнали,
празенъ класъ се люшка и шуми;
утре, щомъ жетваркитъ прихласнати
викнатъ пѣсень, — ропотъ ще гърми.

Селянитъ знаятъ черна истина, —
тя е въ погледа студень, замисленъ:
че ще дойдатъ гладни дни, размирни,
че ще дойдатъ пристави и бирници....

Велко Бодревъ

Писмо отъ село

Преди години нашето село читалище си построи. Надъ входа турихме табела съ картина: изгрѣвъ цѣлъ въ зари. Но скоро кмета съ още нѣкой замѣлвиха, че „Изгрѣва“ билъ символиченъ знакъ и съ заповѣдъ тавелата свалиха и селото потъна въ мракъ. Въ читалнята съвсемъ притихна безъ нови кн ги безъ и грошъ затуй пакъ вечери се заредиха съсъ фокстротъ, румба и танго. Тѣй минаха цѣлъ редъ години. Но днеска дойде други кметъ и всичко гнило той ще сине — „Изгрѣва“ катъ сложи най-напредъ До вчера пълния читалищень салонъ

съ тѣлпа танцуваща и шумна е днеска съ друго променѣние: нии книги и списания четемъ въ приятелска срѣда разумна и да танцуваме нешемъ! Въ борба съ безрадостната и тревожна участъ на живота ний Есперанто учимъ; ний Кооператори; ний трезвеници сме въвъ по-големата си частъ, възторжени съ успѣхитъ на своята съсъ пречки почната борба, понесени къмъ свѣтлия обратъ, къмъ радостнитъ нови дни съ стремежа на безброинитъ отрудени гърди и на всеобщия народенъ гласъ.

Синъ Селски

Политически и стопански прегледъ Общо положение

унгаро-чехословашкият споръ за отстъпване на населенитъ съ около 10 на сто словашки земи съ маджари предизвика презъ края на изтеклата седмица безпокойствия средъ управляющитъ срѣди въ Европа. Маджаритъ заеха по-рано областитъ, въ които имаше повече отъ 70 сто тѣхни сънародници. Но Унгария поиска и други области, както и Подкарпатска Русия. Появили се спорове между дветъ държави за границитъ имъ (между Словашко и Унгария). Тия разногласия достигнаха до тамъ, че Чехословашкият главнокомандующъ генер. Пърхала е заявилъ, че неговитъ войски ще запазятъ словашкитъ граници съ оружие. Въ отговоръ на това Унгария мобилизира 5 набора. Чехословашкото правителство се обърнало до Хитлеръ за защита, а унгарското се обърнало до Мусолини за защита на исканията му. Унгария е поискала 12,940 кв. клм. територия отъ Словашко съ 1,034,714 души население; Чехословашко е предложило да отстъпи 1838 кв. клм. съ 105,000 жители.

— Въ Берлинъ не отдаватъ особено значение на унгарската мобилизация. Хитлеръ е отстъпилъ на Италия покровителството на Унгария. Тѣзи дни въ единъ италиански градъ (Венеция или Вриони) ще бъде свикана отново конференция на 4 тѣ велики сили, за да разреши унгаро-чехския споръ, както и много други висящи политически спорове. Прекъснатитъ преговори между Унгария и Чехословашко ще се подновятъ по съвета на Хитлеръ.

България

Народното събрание е свикано на извънредна сесия за 23 окт. т. м.

— Недѣля, 16 т. м., е билъ обявенъ за работенъ като компенсация за деня 13 окт., когато стана претърсването въ София и другаде.

Съв. Русия

нови промени

Шефътъ на ГПУ, Ежовъ е паздалъ оставка и назначенъ за шефъ на комисарстаото за водния транспортъ. Неговъ замѣстникъ е Маленковъ, членъ на партийния съюзъ малко известна личностъ въ широкитъ кръгове, но покровителствуванъ отъ Сталинъ. Съв. Русия щѣла да излезе отъ общоевропейската политика за да се насочи къмъ Азия. Положението на Литвиновъ (комисаръ на външнитъ работи) и на Георги Димитровъ (ръководителъ на лѣвото крило на комунистическата партия въ Съв. Русия) било разклатено.

Чехословашко

Трайна държава. Областни самоуправления

Прага 16. X. Въмѣсто двойна държава отъ Чехия и Словакия, както се проектираше, ще бъде създадена трайна (триалистична) държава по примера на Австро-Унгария (конституцията отъ 1867 г.) отъ Чехия и Моравия, Словакия и

Свободна трибуна

„Каквото повикало, таково се и обадило“

Много се извениявамъ г. Пейковъ че ще Ви отнема отъ скъпоценното време, което употребявате навѣрно въ изпитване дълбочинитъ на морето. Обаче длъженъ съмъ да споря това, защото въ „Отговоръ до моя доброволенъ съветникъ“ в. „Свободна трибуна“ бр. 60 оставяте открити скобитъ. Въпрѣки обширността на статията, писаното отъ начало до край оставя читателя подъ знака на нѣкакво съмнение, даже безъ да е чель статията ми въ в. „Шумен. поща“ бр. 157, ясно се разбира, че има нѣщо отъ което негодувате. Ако прочете писаното въ „Шуменска поща“ и Вашия отговоръ, ще разбере че малко се е поскаралъ съ фактитъ и смѣта за да се сдобрите съ сжитъ, да нанесете едчо поражение на лична бѣза, ровейки изъ миналото ми, което нѣма нищо общо съ научната ви работа. Точно това ми дава поводъ да кажа на г. Пейковъ, че трѣбваше доблестно да защити това което е писалъ, за да не става нужда да доказва съ предположение че съмъ билъ партизанинъ. Ако наистина бѣхъ такъвъ, то отдавна щѣхъ да бѣда „на върха на елхата.“ Обаче, това съмъ оставилъ на охлювитъ, които прекрасно знаятъ откъде духа югъ.

Това което ми потхвърляте г. Пейковъ, сж стари прийоми на стари „Погрѣиоти“, които отдавна сж си свършили работата не само съ мене но и съ мнозина.

Колкото за принципа въ статията Ви съмъ схваналъ много добре, но когато сжщиятъ почива върхи чисти субективни схващания и икономисани исторически факти, то на Вашата мисль, че има критични и критикари, азъ пѣкъ добавямъ — има писатели, но и дразкачи. Малцина сж мъченици на науката, но за смѣтка на това мнозина сж нейни мъчителни.

Относно погрома презъ 1914 г. въ статията на г. Пейковъ, за който въ отговора си азъ нарочно казахъ дано е печатна грѣшка, което даде поводъ нему да твърди, че съмъ се хващалъ за печатна грѣшка.

Ако бѣ такова той знае какъ трѣбваше да постъпи за да бѣде правъ. Фактъ че това не стори веднага, а въ отговора си отиде още по далечъ да потвърди, че презъ 1914 год. и децата знаели че било спокойно. Поставямъ ситоя нескромнъ въпросъ ако децата сж знаели, то кой не е знаелъ?

Въ политиката ни г. Пейковъ не ставаше въпросъ за спокойно време а за погромъ. Напротивъ, презъ 1914 год. не е било спокойно особено следъ една катастрофална война, а отъ друга страна, дуализ-

Карпатска Русия. Всѣка областъ ще има свой лантагъ (народ. събрание) и свое правителство. Тритѣ правителства ще образуватъ министерски съветъ, къмъ който ще принадлежатъ общитъ (на тритѣ области) министри на войната, на финанситъ и на външнитъ работи. за да се образува централното правителство. Парламентътъ ще се състои отъ делегати на тритѣ области.

ТАЖНА ВЕСТЬ

На 10 т. м., въ 15 часа падна отъ злодѣйска ръка въ София,

Генералъ-майоръ

Йорданъ Пъевъ

Началникъ щаба на войската

Родомъ отъ гр. Тулча, на 53 год. КАВАЛЕРЪ на ОРДЕНА ЗА ХРАБОСТЪ и МНОГО ДРУГИ ВОЕННИ ОТЛИЧИЯ.

Родната войска въ неговото лице губи цененъ и деенъ ратникъ за величието на България.

Преждевременната загуба въ войската, е такава и за цѣлокупниятъ български народъ.

Веченъ покой на доблестниятъ и заслужилъ войнъ!

Погребението му се извърши на 12 т. м. 9 ч. — Ст. София. Октомврий 1938 год. гр. Шуменъ.

Отъ щаба на 4-та пехотна Преславска дивизия.

СЪОБЩАВАМЪ НА МИКТОБРОЙНАТА СИ ДАМСНА КЛИЕНТЕЛА

че вземахъ работникъ отъ Парижъ специално за маша, който е завършилъ 2 виши специални курса по фризьорство и козметическия отдѣлъ.

Да се знае, че всѣка интелигентна дама, която е мечтала елегантна и трайна фризьора, които се работятъ и въ Парижъ, ще се работятъ и въ моя салонъ по журналъ и собствено желание безъ чакане. Въ салона

ми се работи; и ще се работи; маша, водна ондуляция, къдрене съ 3 нови апарата, елегантно постригване съ фризьорване, боядисване на коси 20 естествени цвятъ отъ прочутата всесветска фабрика за безвредни разтителни бои Роиноръ хене

Едно посещение е достатъчно да разберете, че не е фантазия и ще станете постоянна клиентка на най-реномирания и модеренъ конфортенъ салонъ „ДАЛИЛА“ на

ПЕНЧО АТАНАСОВЪ АРНАУДОВЪ
ул. „Славянска“ — срещу 7 пех. полкъ — Шуменъ.

мать за и противъ новата война. Ако трѣбва да участвуваме, то на коя страна, и защо? При това положение романтизма (въ който съ стремете да увѣрявате), отстъпва своето мѣсто на сухия разумъ съ огледъ на възможното, за доброто на отечеството ни. Какво ни постигна на края е ясно, което твърдя, че не е резултатътъ на романтизма а на нашата политика на отговорнитъ фактори, която не е била съ огледъ на възможното за по-голъми изходи.

Наивно е да се твърди, че сега се творятъ традиции, защото тѣ сж именно били и сж плътъта и кръвта на българщината презъ петъ вѣковното робство, които й дока-

раха свободата. А колкото за нареднитъ ни идеали, тѣ сж оформени въ съзнанието на всѣки българинъ въ етногевскитъ граници на нашия народъ.

Това което сж имали нашитъ дѣди, това искаме и ние тѣхното поколение. При това положение смѣтамъ излишно бѣше самоцитирането Ви, отъ което се разбира, че не трѣбва всѣки да пише споредъ своитъ разбирания. отъ което си вадя скромното заключение, че сжщия не пише споредъ своитъ разбирания и по други въпроси.

Смѣтамъ за излишно по-вече да се обаждамъ, но все пакъ ще зависи отъ редъ обстоятелства.

Ст. Момчиловъ.

Хроника

Идущата неделя, 23 того, се навършва година от смъртта на дѣда Симеона. Въ цѣлата епархия е разпоредено да се отслужатъ въ църквитѣ литургии и панихиди за покойния маститъ архерей. Такъвъ поменъ ще се направи и въ църквитѣ въ града.

На 28 того, детѣкъ се свиква есенното събрание на свещеницитѣ отъ Шуменската духовна околия. Щялъ да присѣства и Негово Високопреосвещенство Митрополитъ Йосифъ, за да даде напѣтствие на свещеницитѣ си по социалната религиозно-просвѣтната и богослужебната имъ дейностъ презъ предстоящата зима. Събранието ще се състои въ салона на църквата Св. Възнесение.

Банатъ

1738—1938 г.

Това е заглавието на сборника на нашитѣ сънародници отъ Банатъ, заселили се тамъ преди 200 год. Изданието е много спретнато и изпъстрено съ интересни илюстрации изъ историята и бита имъ. Съ средствата, добити отъ продажбата на тоя сборникъ банатчани сж замислили да си основатъ българска библиотека. Днесъ и утре е въ града ни редактори на вестника имъ „Банатски български гласникъ“ г. Узуневъ, който ще предлага сборника на всички учреждения, културни организации и заможни граждани. Дългъ е на всички да ги подкрепимъ. Банатчани пишатъ съ латиница. Тукъ даваме послесловието на сборника. Сбогомъ.

Сбогомъ си земи отъ миналитѣ две столѣта, утвърдили съ пѣяко национално сазнание у бждещитѣ двестотини години.

У тази книга сме се трудили да дадемъ нѣщо характеристично утѣ наши животъ: Миналото и сѣгашнута, за да може да се види, че како варви. Но какето сочи—сочатъ тѣзи хубави черкви, градъ на нашту национално съзнание—банатскитѣ българи и отъ много столѣта за бурватъ у Баната безъ да сж изгубатъ нѣкой елементъ дету за българи ги лжчи.

У тази книга млогу нѣщо има, ама и млогу нѣщо нѣма. Туй дето ѣ има, мислими достатъчно за бади, за да знаятъ наследницитѣ, чи како е било. Туй дѣто ѣ нѣма за се събере па на времето за се

Още единъ голѣмъ Шуменецъ ни напусна.

Герчо Бъчваровъ — нашия съгражданинъ умре. Свърши единъ животъ, който бѣше препълненъ съ добродѣтели. Свърши и нетупти едно сърдце, пълно съ милосърдие. Свърши една ржка, която отриваше сълзигѣ на страдающитѣ. Не говорятъ ония уста, които говоряха благи и утешителни думи.

Малко, но отъ сърдце казваме онова, което си бѣше. Клавимъ се предъ памята му, дълбоко и отъ сърдце казваме:

Богъ да го прости, вѣчна да му е паметъ.

За гроздоизноса

Кмета на шуменската градска община е получилъ следната телеграма:

Политическитѣ събития въ средня Европа се отразиха за известно време неблагоприятно върху нашия износъ на грозде стопъ политическата несигурностъ липсата на вагони и особено продължението на времетраенето превоза дадоха поводъ на много износители да намалятъ покупнитѣ цени на гроздето въ размѣръ отговарящъ на тѣхния увеличенъ търговски рискъ стопъ отъ една седмица положението е нормализирво вагони се даватъ достатъчно и превозътъ става навреме стопъ при това положение на нѣщата всѣко купуване на грозде на цени по-долу отъ 5 лв. кгр. Българъ и 3.50 лв. за Дамятъ е неоправдано стопъ разгласете това между производителитѣ и съобщавайте въ института телеграфно имената на износителитѣ или тѣхнитѣ органи, които биха се опитали да купуватъ грозде подъ тия цени—Каназирски директоръ на експортния институтъ.

издаде и то за у бждещето, точну се знаи у какво сме дочакале двете стотини години.

Съ туй затваряме листата на миналото и утвърдени чисти листа, кжде за се пиши историята на бждещитѣ 200 години.

Банатски Бугарски Гласникъ.

Църковно Настоятелство при Храма „Св. Три Свѣтители“—Шуменъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 58

гр. Шуменъ, 17 Октомврий 1938 год.

Настоятелството при храма „Св. Три Свѣтители“—Шуменъ обявява на интересующитѣ се, че на 3 Ноемвий г. отъ 10 до 11 часа предъ обѣдъ въ тържната зала на Шуменското Областно Данѣчно Управление ще се произведе търгъ съ явна конкуренция и съкратенъ срокъ за отдаване подъ наемъ църковната нива въ местността „Узунъ Табие“ отъ около 20 декара за време отъ 15 октомврий 1938 год. до 15 октомврий 1941 год.

Първоначалната оценка 3,000 лева за тритѣ години отъ която ще почне наддаването.

Залогъ 10 на сто.

Разноскитѣ по сключване договора, гербъ и др. сж за смѣтка на наемателя.

Отъ Църковното Настоятелство.

НЕ МИ ОБЕЩАВАИ

На екрана минаватъ една следъ друга десетки любовни истории. Изключителни преживѣвания на влюбени хора. Обаче болшинството отъ тия истории се забравятъ лесно. Въ рѣдки случаи попадаме на истински и живи сюжети, почертани реалистично и вѣрно отъ самия животъ.

Единъ такъвъ рѣдѣкъ филмъ е „НЕ МИ ОБЕЩАВАИ“ който отъ понеделникъ започна да се представя на екрана на Военното кино.

Действително сюжета на тоя филмъ е веселъ и комиченъ, но Вие ще бждете изненадани какъ драматично и художествено е представенъ. За това сж спомогнали изключителнитѣ таланти на най-добритѣ нѣмски артисти — добре известнитѣ Луиза Улрихъ, Викторъ Кова и Хайнрихъ Георгъ.

Тоя филмъ е една приятна изненада за всички любители на кинето.

Конст. Шацъ

АПТЕКА

(Разказъ)

(Продължение отъ брой 174)

Дори сърдцето му при всѣки ударъ, като разпращаше кръвта въ венитѣ клокочеше:

„Аптека!.. Аптека!.. И аптека!“

Майка и синъ, единъ срѣщу другъ останали подъ низѣкъ покривъ, безъ надежда и подкрепа, довършваха оскъдната си вечеря, мълчаливи и загрижени. Нощта навѣнъ подъ стрѣхитѣ изпискваше съ студения си вѣтъръ... Зимата бушуваше въ всрѣднощень пиръ...

При всѣко обръщане на неспокойнитѣ майка и синъ, общия креватъ проскърцваше въ тишината на едва затоплената съсъ кюмюръ стая. Тѣ тихи още будни, всѣкой съ своята мисль, която все пакъ бѣше една, обща, страшна и жестока; живѣтътъ — мизеренъ и без-

изходенъ!

Каменъ пакъ мислеше: „Добра ние сме бедни и нѣмаме, но защото богати, на които работимъ отрано утро до късна вечеръ не ни плащатъ по-вече за да можемъ да шивѣмъ како хора... по-човѣшки?..“

Тѣй тукъ за първи пѣтъ срѣщна парливата, разголена истина за тежкия работнически трудъ, платенъ несправедливо. По-нататѣкъ мисльта му задълбочена откриваше все по-ясни и по-горчиви истини, които се забивахе въ въ малката му мисль като дълги нажежени гвоздеи. Той откриваше:

„А отде заслужава това богатство, какво работи нашия господаръ та има толкова много — фабрика съ стотѣхъ работника, голѣми две къщи въ града, автомобилъ, блѣстящъ и хубавъ... Та той нищо не работи и толкозъ има, а ние... ние... ние!“

И той проследи по безлюднитѣ

улицы въ студената зимна нощъ ония бедни домове, въ които работницитѣ отъ фабриката съ своитѣ жени и деца спѣха въ задушни, общи стаи, гладни може би, безъ хлѣбъ, безъ срѣдства, безъ огънь, безъ собственъ покривъ може би най-сетне. Мисльта му влизаще подъ студенитѣ завивки. Тамъ върху дървени креватии — о не! Той знаеше: по-вечето отъ неговитѣ другари спѣха върху голата земя на прѣстения подъ. Тѣ всички бѣха бедни, изоставени на капризната сѣдба деца...

Оттамъ мисльта му се понесе надъ покривитѣ надъ къщитѣ, галени и красиви, въ срѣдата на града. Той вижда какъ неговитѣ другари отъ учейцеството епатъ спокоенъ сънъ, въ топли стаи, печката бумти весело, часовникътъ тик-така... А нто какъ блаженно унесено въ сладѣкъ сънъ единственото момиче на „Забедията“ се изтѣга подъ атлаzenia юрганъ, то

шепне презъ леката полудрѣмъ протѣга ржце къмъ своитѣ сѣдени купени изящни дрехи, то ги прегръща мислено и дълго сочинява му, зачервени устни шепнатъ:

„Татко. Мили татко!“

А баща му и бацитѣ на неговитѣ другари отъ учейцеството добре облечени, доволни и засмѣни ходятъ по ресторантитѣ въ тоя срѣднощень часъ съ своитѣ жени играятъ табли, пиятъ вино и кафе и пушатъ... пушатъ...

А той и неговитѣ другари отъ фабриката!.. Тѣ и тѣхнитѣ бащи и майки!.. Тѣ, отруденитѣ бащи и клетитѣ имъ майки!..

Каменъ се услука. Свита на неговитѣ другари подъ ледената покривка, майка му бѣше засмала. Нейното дишане, тежко и неспокойно, духаше топла пара върху лицето му и той всѣкашъ пакъ усѣщаше отчаянието и укоръ:

„Аптека!.. Аптека!..“

Сърдцето му се сви.